

10. Ó sì dá àwọn òkè nlá nlá síbè, tí wọn ga fiofio lórí rẹ, Ó sì fí ibùkún sí i, Ó sì pèbùbù àwọn ounjẹ rẹ síbè ní ojó mérin ní dógbadógba fún àwọn oníbèèrè.

11. Lẹyin nàà Ó dojúko sánmò nígbà tí ó wà ní èéfin, Ó sì sọ fún un àti ilẹ pé: E wá, bí ẹ fẹ bí ẹ kò. Àwọn méjèèjì wí pé: A dé ní ẹnì tí ó tẹlẹ àṣẹ (Rẹ).

12. Ó dá wọn ní àdápé ní àwọn sánmò méje ní ojó méjì, Ó sì ẹ ṣípayá ịṣẹ tí sánmò kòòkan yòò máa ẹ fún un. Àti pé Àwá ẹ sánmò tí ó kángun sí ilẹ ayé lóṣọọ pèlúu àwọn àtùpà, kí ó sì jẹ ààbò. Iyẹn ní ètò tí Abiyi jùlọ, Olùní-ìmò jùlọ.

13. Bí wọn bá sì pèyindà, nígbà nàà kí o wí pé: Èmí n kílò fún yín nípaà ẹdun-ààrá kan irú èyí tí ó kó ipárun bá àwọn Haadu àti Samuudu.

14. Nígbà tí àwọn òjìṣẹ wáá bá wọn láti iwájúu wọn àti láti èyìn-in wọn, (tí wọn n wí pé): E kò gbodò sin nnkan kan àyàfi Allaahu. Wọn wí pé: Tí Olúwaa wa bá fẹ ni, Òun ì bá sọ àwọn màláfà kalẹ. Nítorí nàà dájúdájú àwá jẹ olùṣàìgbàgbò nípaà nnkan tí wọn fí rán yín nìṣẹ.

15. Ni ti àwọn Haadu, wọn ẹ igbéraga lórí ilẹ láini ètò, wọn sì wí pé: Taani ó lágbára jù wá lọ? Sé wọn kò mò pé Allaahu tí Ó dá wọn lágbára jù wọn lọ ni? Síbèsíbè wọn n ẹ àtakò sí àwọn àmìi Wa.

16. Àwá sì rán atégùn buburú sí wọn ní àwọn ojó tí ó burú kí A le jẹ kí wọn tò iyà tíí dójútini wò ní ayé yíi, àti pé iyàa ti ọrun níí dójútini jùlọ, wọn kò sì níí rí irànlówó gbà.

17. Ní ti Samuudu, A fí ọnà mò wọn, ṣùgbón wọn nífẹẹ sí ọnà anù ju imọnà lọ, nítorí nàà ni ẹdun-ààrá fí kòlù wọn, ti iyà idójúti sì jẹ wọn nítorí ịṣẹ tí wọn ẹ.

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَامًا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّالِينَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ

أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ

﴿١١﴾ فَقَضَيْنَهُنَّ سَبْعَ مَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا ﴿١٢﴾ وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا

بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظٍ ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

﴿١٣﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَذَرْتُمْ صَعِقَةً مِّثْلَ

صَعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٤﴾ إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ

بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ

قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ

بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٥﴾ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي

الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ

يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً

وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٦﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَّحْسَاتٍ لِّنُذِيقَهُمْ عَذَابَ

الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ

وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٧﴾ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ

فَأَسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمْ صَعِقَةٌ

أَلْعَذَابِ أَهْلُونَ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٨﴾